

maa han vedblive at svare af Halvdelen af disse Indtægter ligesom enhver Anden, der boer udenfor Communen, og dette maa forbeholdes, hvorfor ogsaa dette Forslag gaaer ud paa, at indsatte en saadan Bestemmelse.

Jeg kommer nu til § 13, der indeholder Bestemmelser om Grændserne for Sogneraadets Mændighed med Hensyn til Communens Udgifter. Der foreligger forskjellige Endringsforslag til denne Paragraph, og da først et Forslag om, at Ordene „de Fattiges Kasse“ i det af Udvalget foreslaaede nye Litra b, som gaaer ud paa, at Amtsrådet skal give sit Samtykke til, at der af Communen hdes Bidrag til de Fattiges Kasse, til private Sygekasser, Alverdomskasser, Begravelseskasseler o. desl., skulle forandres til „Trængende udenfor Fattigvæsenet“. Dette Spørgsmaal har været meget omhandlet i Udvalget, og det var fra mig personligt, at det først blev reist. Mit første Forslag gik netop ud paa, at der skulde indfattes „værdige Trængende i Communen“, men det mødte Betæneligheder fra flere Sider, navnlig ogsaa fra den ærede Ministers, og jeg maatte anerkjende de gode Grunde, som anførtes i saa Henseende. Naar flere Familier, der vare lige værdige, vare i saadanne trængende Omstændigheder, uden at være komne ind under det almindelige Fattigvæsen, vilde nemlig et Sogneraad være i megen Forlegenhed ved at skulle sige til den ene Familie: Eder ville vi hjælpe, uden at I behøve at gaae ind under det almindelige Fattigvæsen, og til den anden: Nei, ville I have Hjælp, maae I gaae ind under det almindelige Fattigvæsen. Sogneraadet vilde derved komme i en stæv Stilling ligeoverfor Communens Beboere, mens derimod Bestyrelsen af de Fattiges Kasse ligesom har at anvende de Midler, der staae til dens Raadighed, til saadanne Familier som dem, her er Spørgsmaal om at hjælpe. Derfor maatte jeg erkjende, at det for Sagen i det Hele taget og navnlig for Sogneraadene vilde være at foretrække, at dette Bidrag hdes til de Fattiges Kasse, saaledes at det blev Bestyrelsen for denne, der anvendte det paa bedste Maade. Det, der tilsigtes ved de paagjældende Bidrag, vilde dog ligesom kunne opnaaes; thi det er en Selvejlsøge, at, naar

Formanden for et Sogneraad siger til Bestyrelsen for de Fattiges Kasse: Den og den Familie vil man gjerne sætte istand til at komme ud over den giebliffelige Forlegenhed, hvori den er kommen, vil Sogneraadet, naar Bestyrelsen for de Fattiges Kasse mener, at et saadant Bidrag vil være passende, hde dette til denne Kasse, hvis Bestyrelse da igjen vil lade det tilflyde den paagjældende Familie. Paa den Maade ordnes det Hele meget naturligt, uden at Sogneraadet kommer i den af mig antydede vanskelige Stilling, og jeg troer derfor, der er gode Grunde, til at beholde Ordene „de Fattiges Kasse“, istedetfor at indsatte: „Trængende udenfor Fattigvæsenet“. Forsaavidt man imidlertid skulde vedtage dette Forslag, mener jeg, der maatte gives en nærmere Betegnelse af, hvad der forståes ved „Trængende udenfor Fattigvæsenet“; thi ellers kunde Forslaget føre til Misligheder. Dersom nemlig en Commune har Individier, som ere forsørgelsesberettigede der, men som boe i andre Communer, og som Forsørgelsescommunen, for at kunne slippe af med dem, gjerne vil holde oppe i disse, uden at de blive nødsagede til at gaae til Fattigvæsenet, før de have været 5 Aar i de paagjældende fremmede Communer, vilde denne Bestemmelse kunne bruges, idet nemlig Forsørgelsescommunen ligesom i Henshold til Loven kunde sende disse „Trængende udenfor Fattigvæsenet“ saadanne Understøttelser, at de kunne holde sig, indtil de ere hjemfaldne til Forsørgelse i den fremmede Commune. Noget Saadant stee ganske vist ogsaa undertiden nu, men det maa da stee i Smug, hvorimod man, hvis den omtalte Bestemmelse blev indsat i Loven, kunde gaae aabenlyst tilværks. Desuden vilde der ogsaa i saa Tilfælde kunne stee nogen Mislighed med Hensyn til selve Beboerne i Communen, og jeg troer derfor, at man af disse Grunde bør blive staaende ved den Bestemmelse, Udvalget foreslaaer. — Forslaget under Nr. 165 gaaer ud paa at give Lovudkastets § 13 Litra b en Udvidelse eller, om man vil, en Indstrækning. Ifølge Lovudkastet kan der ikke af Communens Kasse udredes Betaling for Medhjælp enten til Sogneforstanderskabets Formand, eller til andre Medlemmer af samme, uden at Amtsrådets Samtykke dertil er er